

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 februarie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2017, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, avocatul Levinschi Alexandru în numele părților vătămate Ioxa Ivan și Ioxa Vitalie, avocatul Fetcu Andrian în numele inculpaților

Gorea Gheorghi XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX

și

Bararu Dumitru Ion, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 25.07.2011 - 24.02.2013;
2. Instanța de apel: 04.02.2014 - 29.09.2017;
3. Instanța de recurs: 08.12.2017 - 06.02.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 24 februarie 2013:

- *Gorea Gheorghi* a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Procesul penal de învinuire a lui *Gorea Gheorghi* în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.196 alin.(1) Cod penal a fost încetat, pe motiv că fapta constituie o contravenție, fiind recunoscut vinovat în baza art.106 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe motivul expirării termenului de prescripție pentru tragere la răspundere contravențională.

Gorea Gheorghi a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 4 ani.

- *Bararu Dumitru* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 3 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui *Gorea Gheorghi* a prejudiciului moral în beneficiul lui Ioxa Ivan în mărime de 3000 lei și în beneficiul lui Ioxa Vitalie în mărime de 1000 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Bararu Dumitru în beneficiul lui Ioxa Ivan a prejudiciului moral în mărime de 1000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către Ioxa Ivan împotriva lui Gorea Gheorghii în partea ce vizează prejudiciul cauzat prin infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(5) Cod penal, a fost lăsată fără soluționare, pe motiv că inculpatul a fost achitat.

Acțiunea civilă în partea prejudiciului material, înaintată de către Ioxa Ivan împotriva lui Gorea Gheorghii pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(3) și 152 alin.(2) lit.e) Cod penal și împotriva lui Bararu Vitalie pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Gorea Gheorghii i-a cauzat persoanei juridice CAP „Sincopagro” daune materiale în următoarele circumstanțe:

La data de 11 iunie 2006, a fost instituită o comisie din membrii CAP „Sincopagro” intenționând să-l aleagă pe Gorea Gheorghii în calitate de președinte al cooperativei, printr-un act de predare-primire, i-a transmis în prealabil documentele cooperativei, inclusiv cele pe tehnica agricolă. La Adunarea generală a membrilor CAP „Sincopagro” din 15 ianuarie 2007, Gorea Gheorghii a fost ales în funcție de președinte al cooperativei și tot atunci acestuia i-au fost încredințate pentru păstrare și gestionare un tractor de model T-40, un tractor de model IUMZ-6, două remorci de tractor, un camion de model GAZ-53, un tractor de model DT-75 și un tractor de model T-54.

În toamna anului 2007, Gorea Gheorghii a vândut prin intermediu lui Podog Mihail cabina tractorului de model T-54 contra sumei de 200 lei, pe care i-a lăsat-o ultimului în contul unei datorii personale față de acesta.

Pe parcursul anilor 2009-2010, atârându-se fără responsabilitate față de păstrarea tehnicii încredințate, a admis pierderea unui tractor de model IUMZ-6, unui tractor de model T-40, unei remorci de la tractorul MTZ-82, unei remorci de la tractorul T-40 și a unui motor de la tractorul T-54.

2.1. Tot el, a comis un act de huliganism în următoarele circumstanțe.

La data de 26 noiembrie 2010, ora 23.00, Ioxa Vitalie se deplasa cu automobilul de model UAZ-52, avându-i drept pasageri pe Străjescu Gheorghe, Vanica Valeriu, Enachescu Vasile și Terenti Ion, în apropierea gospodăriei lui Gorea Gheorghii, amplasată în câmp, între s.Sinești, r-nul Ungheni și s.Bahmut, r-nul Călărași. Dat fiind faptul că drumul era blocat de automobilul lui Gorea Gheorghii, Ioxa Vitalie și Ioxa Ivan i-au cerut acestuia să-l elibereze, însă, având în vedere relațiile ostile dintre ei, Gorea Gheorghii a refuzat categoric. Încercat să ocolească obstacolul peste un fundament de piatră, amplasat pe terenul care-i aparținea lui Gorea Gheorghii, acesta i-a împiedicat, culcându-se în fața automobilului, apoi a luat o furcă cu care a lovit în ușa laterală din partea șoferului, deteriorând-o, concomitent amenințându-i pe Ioxa Vitalie și Ioxa Ivan cu aplicarea violenței, făcând mișcări cu furca spre ei. Ioxa Vitalie a trecut cu automobilul peste fundamentul indicat, plecând de la fața locului.

2.2. Tot el, Gorea Gheorghii, la 08 mai 2011, ora 12.00, împreună cu Bararu Dumitru, într-un conflict iscat spontan între aceștia și Ioxa Ivan, care efectua lucrări de stabilire a hotarelor unui sector de teren din s.Sinești, r-nul Ungheni, i-au aplicat ultimului mai multe lovituri cu un băț de lemn, cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.129 din 24.06.2011, leziuni corporale sub formă de fractură a osului trapezoid a mâinii drepte, contuzia rinichiului drept, traumă cranio-cerebrală, edeme traumatice a țesuturilor moi cu echimoze în regiunea ambelor antebrate, a femurului drept și regiunii lombare pe dreapta, care se califică drept vătămări corporale medii.

2.3. Tot el, Gorea Gheorghe a fost învinuit de organul de urmărire penală, precum că în același loc și același timp, folosindu-se de momentul că Ioxa Ivan se afla la pământ, a sustras pe ascuns de la acesta banii care i-au căzut din buzunar în sumă de 82000 euro, echivalentul a 1385800 lei și 9500 dolari, echivalentul a 108300 lei, cauzându-i ultimului un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă de 1494100 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Gh.Gorea să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.196 alin.(1) Cod penal la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a deține funcții de răspundere pe un termen de 3 ani; în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare; în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 6 ani închisoare și în baza art.186 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a deține funcții de răspundere pe un termen de 3 ani;

- D.Bararu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, să se dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 4 ani.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a încetat procesul penal în privința lui Gh.Gorea în baza art.196 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție și l-a achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; - instanța eronat a constatat că acuzatorul de stat nu a probat mărimea prejudiciului material cauzat, evaluat la 71000 lei, precum și că nu a probat faptul sustragerii de la I.Ioxa a sumei de 1494100 lei; - contrar, acuzarea s-a bazat nu doar pe declarațiile părților vătămate, dar și pe declarațiile martorilor acuzării și rapoartele de expertiză; - la stabilirea pedepsei, instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal

În ședința de judecată, procurorul a solicitat executarea pedepsei închisorii aplicate lui Gh.Gorea în penitenciar de tip semiînchis, încetarea procesului penal de învinuire a acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.196 alin.(1) Cod penal, pe motiv că a expirat termenul de prescripție pentru tragere la răspundere penală, precum și admiterea integrală a acțiunii civile;

- inculpatul Gh.Gorea, care a solicitat casarea sentinței în partea ce vizează infracțiunile imputate lui, prevăzute de art.287 alin.(3), 196 alin.(1) și 152 alin.(2) Cod penal și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirile în comiterea acestor infracțiuni, invocând că vinovăția lui în cele incriminate nu este probată; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor imputate; - instanța ilegal nu a admis probele prezentate de el, care îl dezvinovătesc;

- inculpatul D.Bararu, care a solicitat casarea sentinței în partea condamnării lui în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că instanța nu a stabilit motivul pentru care i-ar fi aplicat lui I.Ioxa loviturile; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei;

- avocatul A.Levinschi în numele părților vătămate I.Ioxa și V.Ioxa, care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea în partea casată a unei noi hotărâri, prin care Gh.Gorea să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse penale, cu executarea reală a ei, să se dispună executarea reală a pedepselor stabilite lui Gh.Gorea în baza art.287 alin.(3) și 152 alin.(2)

Cod penal și lui D.Bararu în baza art.152 alin.(2) Cod penal, invocând că instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind prea blânde; - instanța eronat a conchis că infracțiunile prevăzute de art.287 și 152 Cod penal, imputate lui Gh.Gorea au fost comise în scop de apărare a proprietății; - instanța a dat apreciere eronată personalității lui Gh.Gorea și condițiilor de viață ale acestuia; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat l-a achitat pe Gh.Gorea de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, punând la baza acestei decizii principiul prezumției nevinovăției; - acțiunile civile înaintate de către I.Ioxa și V.Ioxa să fie admise integral, deoarece instanța nu a ținut cont de suferințele fizice și psihice suportate de către părțile vătămate, diminuând disproporționat cuantumul prejudiciului moral solicitat de către aceștia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2017, apelurile declarate de către procuror, avocatul A.Levinschi în numele părților vătămate și de inculpații Gh.Gorea și D.Bararu au fost respinse ca nefondate.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților D.Bararu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal și a lui Gh.Gorea în cele prevăzute de art.287 alin.(3) și 152 alin.(2) lit.e) Cod penal, precum și corect a încetat procesul penal de învinuire a ultimului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție, fiind recunoscut vinovat în baza art.106 Cod contravențional, încetând procesul contravențional, pe motiv că a expirat termenul de prescripție pentru tragere la răspundere contravențională, și corect l-a achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel a indicat că a ajuns la această concluzie audiind, la solicitarea părții acuzării, partea vătămată I.Ioxa, reprezentantul persoanei juridice - parte vătămată, CAP „Sincopagro”, P.Cheptene, inculpații D.Bararu și Gh.Gorea, martorii I.Bordeniuc, V.Tricolici, V.Gafton, V.Nistor, precum și verificând suplimentar probele administrate și cercetate în prima instanță - declarațiile inculpaților Gh.Gorea și D.Bararu, ale părților vătămate CAP „Sincopagro”, I.Ioxa și V.Ioxa, ale martorilor V.Vanica, V.Ciubuc, V.Enachescu, I.Catană, O.Plop, N.Popescu, P.Guja, P.Cebotari, I.Bulat, S.Pascari, V.Gafton, C.Gujea, I.Bordeniuc, F.Țurcan, V.Nistor, I.Butușneanu, N.Cojocar, Gh.Alexa, Gh.Frunză, F.Ursu, M.Popov, I.Popescu, D.Gîrbea și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 08.05.2011, de ridicare a hainelor ce-i aparțin lui I.Ioxa din 02.06.2011, de ridicare a hainelor ce-i aparțin lui V.Ioxa din 08.05.2011, a experimentului de urmărire penală din 21.06.2011, de confruntare dintre partea vătămată I.Ioxa și martorul I.Bulat, inculpații Gh.Gorea, D.Bararu din 22.06.2011, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii cu participarea inculpatului Gh.Gorea și a părții vătămate I.Ioxa din 23.06.2011, de ridicare a înregistrărilor convorbirilor telefonice de la IP Ungheni din 07.07.2011, de descifrare a înregistrărilor audio de pe sistemul automatizat „Fobos” din 07.07.2011, de confruntare dintre V.Ioxa și Gh.Gorea din 13.07.2011, de audiere suplimentară a părții vătămate I.Ioxa din 24.07.2011, de confruntare dintre I.Ioxa și V.Bararu, dintre I.Burdeniuc și I.Bulat din 18.08.2011, de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 20.11.2011, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii cu participarea martorului I.Burdeniuc din 21.11.2011, de cercetare la fața locului din 10.02.2011, de confruntare dintre V.Ioxa și Gh.Gorea, dintre I.Ioxa și Gh.Gorea din

14.03.2011, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 12.05.2011, de ridicare din 12.05.2011, de recunoaștere a obiectelor drept corp delict și anexarea lor la cauza penală din 28.07.2011, convorbirile telefonice, cu indicarea numerelor de telefoane, rapoartele de examinare medico-legală în privința lui I.Ioxa nr.1177/D din 19.05.2011, nr.2039 din 12.05.2011, nr.129 din 17.06.2011, de expertiză nr.113 din 20.10.2011, statutul CAP „Sincopagro” și certificatul de înregistrare a cooperativei la Camera înregistrării de Stat, procesul-verbal al adunării consilierilor CAP „Sincopagro”, actul de transmitere-primire a pachetului de documente ce aparțin CAP „Sincopagro” din 11.05.2011, ordin de eliberare a numerarului (84500 euro) din 20.04.2011.

Cu referire la apelurile declarate de către inculpații Gh.Gorea și D.Bararu, instanța de apel a indicat că aceștia nu au prezentat argumente verosimile în susținerea poziției lor, ba mai mult, doar și-au expus viziunea asupra circumstanțelor cauzei.

Nerecunoașterea vinei în săvârșirea infracțiunilor imputate, prevăzute de art.287 alin.(3) și 152 alin.(2) Cod penal și art.106 Cod contravențional, și criticarea sentinței în sensul că a fost emisă în lipsă de probe, instanța de apel le-a catalogat drept metodă de apărare cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală, argumentele expuse de inculpați fiind declarative și în discordanță cu probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată.

Instanța de apel a mai indicat că, în baza probelor enumerate supra, prima instanță corect a ajuns la concluzia privind vinovăția lui D.Bararu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) Cod penal și a lui Gh.Gorea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(3) și 152 alin.(2) Cod penal, indubitabil fiind întrunite elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Tot aici instanța de apel a precizat că prima instanță, având în vedere prevederile art.126 alin.(1) Cod penal, corect a încetat procesul penal de învinuire a lui Gh.Gorea în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.196 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție, drept urmare, inculpatul fiind recunoscut vinovat în baza art.106 Cod contravențional. Totodată, în temeiul prevederilor art.30 alin.(2) și (3) și 441 alin.(1) lit.b) Cod contravențional, prima instanță corect a dispus încetarea procesului contravențional, pe motiv că a expirat termenul de prescripție pentru tragere la răspundere contravențională.

Cu referire la apelurile declarate de către procuror și avocatul A.Levinschi în numele părților vătămate I.Ioxa și V.Ioxa, instanța de apel a indicat că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente și incontestabile, care ar confirma vinovăția lui Gh.Gorea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, și respectiv corect a dispus achitarea inculpatului, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Complementar, instanța de apel a menționat că, contrar celor afirmate de apelanți, prima instanță a cercetat minuțios toate probele prezentate de partea acuzării întru demonstrarea vinovăției lui Gh.Gorea în săvârșirea infracțiunii imputate, care însă a ajuns la concluzia că aceasta nu a fost cert dovedită.

Totodată, instanța de apel a precizat că, în procesul de judecare a cauzei în apel, a recercetat probele administrate de organul de urmărire penală în ședința de judecată, prezentate pentru probarea săvârșirii infracțiunii nominalizate, inclusiv audiind suplimentar martorii la solicitarea părții acuzării, însă acestea nu probează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, or nu există nicio probă, niciun martor care să declare că a văzut că din haina lui I.Ioxa au căzut banii în suma indicată de către partea vătămată, invocați a fi sustrași de către Gh.Gorea. În acest sens, instanța a reținut și convorbirea telefonică dintre I.Ioxa și Comisariatul CPR Ungheni, în care primul a declarat că, aflându-se la iazul din s.Sinești, r-nul Ungheni, între el și un grup de cetățeni s-a iscat o bătaie, însă nu a indicat că i s-ar fi sustras o sumă mare de bani, în valută, despre

acest fapt comunicând organelor de drept abia la 23.05.2011.

Cât privește ordinul de eliberare a numerarului (84500 euro) din 20.04.2011, acesta nu poate fi reținut ca probă de sine stătătoare, or acest act probează doar eliberarea acestei sume de bani, nu și faptul că Gh.Gorea i-a sustras.

Consecvent, cu referire la pedeapsa aplicată inculpaților, instanța de apel a reținut că prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 90 Cod penal și corect a dispus suspendarea condiționată a executării pedepselor aplicate lui Gh.Gorea și D.Bararu pe un termen de probațiune, ținând cont că aceștia se caracterizează pozitiv la locul de trai și au copii minori la întreținere, Gh.Gorea – trei și D.Bararu – unu.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a indicat că, în partea prejudiciului moral, aceasta nu poate fi admisă în mărimea solicitată, având în vedere că, reieșind din suferințele fizice și psihice suportate de I.Ioxa și V.Ioxa, aceasta este exagerată și nejustificată, prima instanță corect dispunând încasarea de la Gh.Gorea pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.287 și 152 Cod penal a prejudiciului moral în mărime de 1000 și respectiv, 3000 lei, iar de la D.Bararu - 1000 lei, considerând că aceste sume vor constitui o satisfacție echitabilă pentru fapta prejudiciabilă comisă față de părțile vătămate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri:

- procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrat probele și circumstanțele cauzei și eronat a încetat procesul penal în privința lui Gh.Gorea în baza art.196 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție și l-a achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- avocatul A.Levinschi în numele părților vătămate I.Ioxa și V.Ioxa care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și nu a dat apreciere tuturor probelor prezentate de partea acuzării; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, apreciind eronat criteriile de individualizare a pedepsei și în rezultat, i-a aplicat lui Gh.Gorea o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, fiind prea blândă; - instanța a dat apreciere eronată personalității lui Gh.Gorea și condițiilor de viață ale acestuia, aplicând față de inculpați prevederile art.90 Cod penal; - instanța neîntemeiat l-a achitat pe Gh.Gorea de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, eronat respingând probele prezentate de partea acuzării, care probează săvârșirea de către acesta a respectivei infracțiuni; - instanța nu a motivat respingerea apelurilor declarate și nu a ținut cont de suferințele fizice și psihice suportate de către părțile vătămate, diminuând disproporționat cuantumul prejudiciului moral solicitat de către aceștia;

- avocatul A.Fetcu în numele inculpaților Gh.Gorea și D.Bararu care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, cu rejudecarea cauzei în partea casată și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie achitați în baza art.151, 287 și 196 Cod penal, invocând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și neîntemeiat a considerat că acțiunile inculpatului Gh.Gorea urmează a fi recalificate în temeiul art.106 Cod contravențional, reținut drept

probă actul de transmitere-primire a pachetului de documente ce aparțin CAP „Sincopagro” din 11.05.2011, or un astfel de document nu a existat; - instanța eronat a constatat că lui Gh.Gorea i-au fost transmise spre păstrare și gestionare bunurile agricole ale CAP „Sincopagro”.

6. Judecând recursurile ordinare declarate de către procuror, avocatul A.Levinschi în numele părților vătămate și avocatul A.Fetcu în numele inculpaților în raport cu motivele invocate și materialele dosarului, ținând cont de opinia avocatului A.Fetcu în numele inculpaților, prin care solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de partea acuzării, Colegiul penal concluzionează că recursul ordinar declarat de către avocatul A.Levinschi în numele părților vătămate urmează a fi respins ca inadmisibil, iar cele ale procurorului și avocatului A.Fetcu în numele inculpatului Gh.Gorea, parțial admise, din următoarele considerente.

Potrivit recursurilor declarate în respectiva cauză penală, ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel, procurorul a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, avocatul A.Levinschi în numele părților vătămate I.Ioxa și V.Ioxa art.427 alin.(1) pct.6) 10) ale aceleiași norme, iar avocatul A.Fetcu în numele inculpaților Gh.Gorea și D.Bararu, deși nu a indicat expres nici un temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, din conținutul recursului reiese că acesta solicită achitarea inculpaților, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art.152, 287 Cod penal și 106 Cod contravențional, temeiuri prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și când au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

După cum rezultă din conținutul recursurilor procurorului și avocatului A.Levinschi în numele părții vătămate I.Ioxa, autorii acestora nu sunt de acord cu achitarea lui Gh.Gorea în baza art.186 alin.(5) Cod penal, considerând că au fost prezentate probe certe prin care s-a confirmat vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate și că instanțele de fond incorect au dispus achitarea inculpatului, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de autorii recursurilor nu persistă în cauză, deoarece precum din sentință, așa și din decizia instanței de apel rezultă că instanțele au analizat obiectiv probele administrate și prezentate pe acest capăt de învinuire, și a dat răspuns la toate motivele invocate în apeluri.

Astfel, instanța de fond, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații Gh.Gorea, D.Bararu, partea vătămată I.Ioxa, martorii S.Pascari, Iu.Bordeniuc, V.Nistor, I.Butușneanu, a cercetat actele cauzei - comunicarea telefonică din 08.05.2011 efectuată de I.Ioxa în adresa Comisariatului CPR Ungheni, precum și procesul-verbal de descifrare a înregistrărilor audio de pe sistemul automatizat „Fobos” din 07.07.2011, potrivit cărora I.Ioxa a telefonat la Unitatea de Gardă a CPR Ungheni comunicând că „un grup de oameni i-au luat la bătaie” și cere intervenția autorității, procesul-verbal de ridicare a hainelor ce-i aparțin lui I.Ioxa, cu planșa fotografică din 02.06.2011, și, ținând seama de stipulările art.27 Cod de procedură penală, le-a apreciat obiectiv, sub toate aspectele, care au format convingerea instanței că, în cauză, nu s-a

constatat existența faptei imputate inculpatului Gh.Gorea în baza art.186 alin.(5) Cod penal.

La rândul său, instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, suplimentar a verificat minuțios toate probele sus menționate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță - achitarea lui Gh.Gorea în baza învinuirii înaintate.

Astfel, instanța corect a indicat că nu pot fi reținute argumentele părții acuzării, precum că vinovăția inculpatului Gh.Gorea în săvârșirea infracțiunii de sustragere pe ascuns a bunurilor părții vătămate în proporții deosebit de mari a fost dovedită, deoarece instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind achitarea lui Gh.Gorea în baza art.186 al.(5) Cod penal.

Colegiul penal constată că acuzarea, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, nu a prezentat suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu, ar corobora între ele și care ar confirma integral vinovăția inculpatului Gh.Gorea în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel întemeiat au concluzionat referitor la achitarea acestuia din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanțele de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, a indicat de ce nu pot fi reținute probele la care face referință partea acuzării, iar concluziile făcute de instanțe privind achitarea inculpatului rezultă din probele administrate.

Astfel, din declarațiile martorilor S.Pascari rezultă că I.Ioxa căzând jos, din buzunarul de la cămașă i-au căzut actele, de la distanță a văzut că a căzut buletinul de identitate, jos se aflau ochelarii și banii lui I.Ioxa, după care acesta s-a rupt din mâinele agresorilor și a fugit în direcția satului Bahmut; - Iu.Bordeniuc a declarat că aflându-se la o distanță de 3-5 metri, a văzut că Gh.Gorea se întindea cu I.Ioxa, acestuia i-au fost ruși pantalonii și din buzunar au căzut banii, iar din buzunarul de la cămașă au căzut niște acte, pe care Gh.Gorea le-a ridicat și le-a pus în buzunar, ce sumă de bani era nu cunoaște, însă în seara trecută a văzut la I.Ioxa mulți bani.

Reținând aceste declarații, instanțele de fond just au concluzionat că atât martorul S.Pascari, cât și martorul Iu.Bordeniuc nu au indicat concret suma de bani pe care o deținea I.Ioxa, iar restul martorilor audiați nu au indicat nimic referitor la bani sau la suma de bani. Mai mult că, în comunicarea telefonică din 08.05.2011, ora 12.45, parvenită în adresa Comisarului CPR Ungheni, I.Ioxa a indicat doar faptul că aflându-se la iazul din s.Sinești, între el și un grup de cetățeni s-a iscat o bătaie, însă nu a comunicat nimic referitor la faptul că i-ar fi fost sustrasă o sumă mare de bani în valută. Iar despre faptul sustragerii banilor I.Ioxa a anunțat organele de drept abia la data de 23.05.2011, adică peste o perioadă de 15 zile de la data conflictului.

Colegiul penal conchide că, instanțele corect au respins ca probă ordinul de eliberare a numerarului (84500 euro) din 20.04.2011 pe numele lui I.Ioxa de la Banca Socială, deoarece, în situația în care lipsesc mijloace probatorii care ar demonstra cert faptul deținerii de către partea vătămată asupra sa a sumei date la momentul conflictului, ordinul dat nu poate fi reținut ca probă de sine stătătoare în confirmarea vinovăției inculpatului, or, actul dat probează doar eliberarea de către bancă a acestei sume de bani, nu și faptul că partea vătămată în acea zi a luat cu el pe câmp o sumă atât de mare de bani, cât și faptul că banii ar fi fost sustrași de la acesta pe ascuns de către Gh.Gorea.

Instanța de recurs reține că, potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe

presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal conchide că probele administrate de către organul de urmărire penală, puse la dispoziția instanțelor de judecată, nu dau temei la o stabilire sigură, incontestabilă și fără echivoc a vinovăției lui Gh.Gorea în săvârșirea infracțiunii imputate, prevăzute de art.186 al.(5) Cod penal, astfel că instanțele de fond just au ajuns la concluzia de achitare a acestuia.

Prin urmare, recursurile ordinare în partea ce ține de achitarea inculpatului Gh.Gorea în baza art.186 alin.(5) Cod penal urmează a fi respinse, ca fiind vădit neîntemeiate.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul A.Fetcu în numele inculpaților Gh.Gorea și D.Bararu, în partea în care se contestă condamnarea acestora în baza art.152 alin.(2) lit.e) și 287 alin.(3) Cod penal, instanța de recurs menționează că acesta invocă, precum că lipsesc probe care ar confirma vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate, solicitând achitarea lor.

Colegiul constată că, prima instanță, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, părțile vătămăte, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Gh.Gorea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) și 287 alin.(3) Cod penal și a lui D.Bararu în cea prevăzută de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe declarațiile:

- părților vătămăte I.Ioxa și V.Ioxa, potrivit cărora Gh.Gorea a lăsat automobilul său în drum, blocând trecerea, iar la somarea de a înlătura obstacolul, inculpatul a refuzat, s-a culcat înaintea automobilului ca V.Ioxa să nu poată trece, apoi s-a dus în curte, de unde a luat o furcă cu care a lovit în roțile și ușa automobilului, încercând să-l lovească și pe V.Ioxa, însă acesta a prins furca, după care dânsul s-a apropiat de I.Ioxa încercând să-l lovească și pe acesta cu furca;

- martorului V.Vanica, care a declarat că împreună cu V.Ioxa și alte persoane se deplasau cu automobilul acestuia. Ajunși lângă gospodăria lui Gh.Gorea, au observat că mașina acestuia era parcată în drum, blocând trecerea. I.Ioxa a discutat cu inculpatul și a înțeles că acesta a refuzat să-și ia mașina, iar când V.Ioxa a pornit motorul automobilului său, Gh.Gorea s-a culcat în fața mașinii, apoi s-a dus în curtea casei de unde a luat o furcă și a lovit în roata automobilului lui V.Ioxa, susținând că e drumul lui;

- martorului V.Gafton, care a declarat că a fost martor la conflictul dintre I.Ioxa și Gh.Gorea și că I.Ioxa l-a rugat pe ultimul să de-a mașina la o parte, însă acesta a refuzat. Când V.Ioxa a pornit mașina, inculpatul a luat o furcă, s-a apropiat de ei și a început să înfigă cu ea în caroseria mașinii și în roți;

- martorului V.Enachescu, care a declarat că împreună cu V.Ioxa și alte persoane se deplasau cu automobilul la volanul căruia se afla partea vătămăte. Ajunși lângă gospodăria lui Gh.Gorea, au observat că mașina acestuia era parcată în drum, blocând trecerea. V.Ioxa l-a telefonat pe I.Ioxa, care a venit și a bătut la ușa lui Gh.Gorea cu care au discutat ceva, apoi ultimul a luat o furcă și a început să lovească în mașină. Când V.Ioxa a încercat să

discute cu inculpatul, acesta a încercat să-l înfigă cu furca;

- martorului S.Pascari, care a relatat că a primit comanda de stabilire a hotarelor de teren, în baza comenzii lui I.Ioxa, a început a face măsurările, nu departe se aflau 5 bărbați, care au început a înjura invocând că ei au călcat pe terenul arat și semănat. Grupul de persoane s-a apropiat înarmați cu bețe, D.Bararu l-a lovit cu bățul pe I.Ioxa pespe mână, Gh.Gorea a venit spre el zicându-i să iasă de pe teren, iar altă persoană l-a amenințat că-i va strica cu ciocanul aparatul de măsurat. I.Ioxa s-a rupt din mâinile agresorilor și a fugit în direcția satului fiind urmărit de două persoane, iar unul se îmbrâncea cu V.Ioxa;

- martorului I.Bulat, care a declarat că după ce I.Ioxa l-a lovit cu parul în cap pe D.Bararu, ultimul a luat parul și l-a lovit pe acesta de câteva ori cu parul peste picior, însă nu a văzut ca Gh.Gorea să-l lovească pe I.Ioxa;

și actele cauzei - cererile de chemare în judecată înaintate de către I.Ioxa și V.Ioxa; - comunicarea telefonică din 08.05.2011 efectuată de I.Ioxa în adresa Comisariatului CPR Ungheni, precum că a fost bătut de un grup de persoane;

- procesul-verbal de descifrare a înregistrărilor audio de pe sistemul automatizat „Fobos” din 07.07.2011, potrivit căruia I.Ioxa a telefonat la Unitatea de Gardă a CPR Ungheni comunicând că „un grup de oameni i-au luat la bătaie” și cere intervenția autorității;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.05.2011, potrivit căruia conflictul a avut loc pe teritoriul gospodăriei lui Gh.Gorea, iar pe terenul agricol au fost depistate urme și picături de culoare roșie închis, fiind ridicate un ciocan și un țărșuș din lemn;

- procesele-verbale de confruntare dintre partea vătămată I.Ioxa și martorul I.Bulat și inculpații Gh.Gorea, D.Bararu din 22.06.2011, dintre V.Ioxa și Gh.Gorea din 13.07.2011, dintre I.Ioxa și V.Bararu, dintre martorul I.Burdeniuc și martorul I.Bulat din 18.08.2011, în care se descrie cu amănunte conflictul dintre inculpați și I.Ioxa din 08.05.2011 și din care reiese cu certitudine că Gh.Gorea și D.Bararu i-au aplicat lui I.Ioxa mai multe lovituri cu un băț de lemn, cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului;

- procesele-verbale de confruntare dintre I.Ioxa cu Gh.Gorea și V.Ioxa cu Gh.Gorea din 14.03.2011, prin care aceștia și-au susținut declarațiile date anterior;

- raportul de examinare medico-legală nr.2039 din 12.05.2011, potrivit căruia la V.Ioxa a fost depistată traumă cranio-cerebrală - comoție cerebrală, echimoze pe cap, regiunea fesieră, coapse, excoriații pe nas, care au fost produse prin lovituri cu un corp(uri) contondent cu suprafața limitată de acțiune, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică drept vătămare corporală ușoară;

- rapoartele de examinare medico-legală nr.1177/D din 19.05.2011 și de expertiză medico-legală nr.129 din 17.06.2011, potrivit căruia la I.Ioxa au fost depistate fractura osului trapezoid a mâinii drepte, contuzia rinichiului drept, traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, edeme traumatice a țesuturilor moi cu echimoze în regiunea ambelor antebrațe, a femurului drept și regiunii lombare pe dreapta, care au putut fi pricinuite prin lovituri cu sau de corpuri dure contondente, posibil în circumstanțele descrise, care se califică drept vătămare corporală medie;

- raportul de expertiză nr.113 din 20.10.2011, potrivit căruia buzunarul drept-față a blugilor ridicați de la I.Ioxa a fost deteriorat prin rupere, sub acțiunea unei forțe asupra marginii buzunarului.

Probele indicate sunt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanță, nu prezintă teme de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpații Gh.Gorea a infracțiunilor prevăzute

de art.287 alin.(3) și 152 alin.(2) lit.e) Cod penal și de D.Bararu a infracțiunii prevăzute de 152 alin.(2) lit.e) Cod penal, vinovăția cărora a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunilor imputate lui Gh.Gorea și D.Bararu, inclusiv vinovăția acestora, iar argumentele părții apărării, precum că lipsesc probe care ar confirma comiterea de către inculpați a infracțiunilor imputate, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei enumerate supra.

Concomitent, Colegiul penal reține că la baza recursului părții apărării au fost invocate inclusiv aspecte, precum că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, precum și că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de inculpați, și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în apelurile inculpaților în partea indicată mai sus, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, recursul, în situația respectivă, fiind declarativ și în contradicție cu faptele cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, analizate corespunzător de către instanța de apel, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra acestora.

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel, în această parte, a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, nu va reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute.

Complementar, Colegiul menționează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Făcând o analiză a temeiurilor expuse în recursul părții apărării în raport cu apelurile declarate de inculpați și textul deciziei, Colegiul constată că recursul repetă textul apelurilor, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei.

Astfel, recursul ordinar declarat de avocatul A.Fetcu în partea ce ține de condamnarea inculpatului Gh.Gorea în baza art.287 alin.(3), 152 alin.(2) lit.e) Cod penal și a inculpatului D.Bararu în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, urmează a fi respins, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la motivele invocate în recursurile declarate de către procuror, precum că la stabilirea pedepsei penale inculpatului G.Gorea instanțele nu au ținut cont de prevederile art.75 Cod penal și eronat a aplicat față de el o pedeapsă prea blândă, și de avocatul A.Levinschi în numele părților vătămate I.Ioxa și V.Ioxa, precum că la stabilirea pedepsei penale inculpaților G.Gorea și D.Bararu instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, eronat aplicându-le pedeapsa cu suspendarea executării ei și că nu a ținut cont de suferințele fizice și psihice suportate de către părțile vătămate, diminuând disproporționat cuantumul prejudiciului moral solicitat de către aceștia, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor.

Astfel, Colegiul penal menționează că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Concomitent, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Consecvent, potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei inculpaților, instanțele de fond au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor, de persoana inculpaților, care se caracterizează pozitiv la locul de trai și au la întreținere copii minori, de circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea penală, și anume că inculpatul D.Bararu a săvârșit o infracțiune pentru prima dată, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora și corect a conchis că corijarea inculpaților va fi posibilă prin aplicarea unor pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării lor.

Astfel, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate în această parte, pedepsele aplicate inculpaților sunt individualizate conform prevederilor legale.

Cu referire la argumentul avocatului în numele părților vătămate, precum că instanța nu a ținut cont de suferințele fizice și psihice suportate de către aceștia, diminuând

disproporționat cuantumul prejudiciului moral solicitat de către aceștia, Colegiul penal menționează că, potrivit art.1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Astfel, soluționând chestiunea privind încasarea prejudiciului moral cauzat părților vătămate, Colegiul penal conchide că instanța de apel a ținut cont de criteriile de determinare a mărimii acestuia, prevăzute de art.1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, inclusiv de nivelul suferințelor psihice suportate de către I.Ioxa și V.Ioxa în urma săvârșirii acțiunilor infracționale ale inculpaților, luându-se în considerare gradul de vinovăție al autorilor prejudiciului, consecințele survenite, și anume că potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală lui I.Ioxa i-au fost cauzate vătămări corporale medii, iar lui V.Ioxa i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Instanța de recurs ține să enunțe că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Privitor la volumul prejudiciului moral cauzat părților vătămate, Colegiul penal menționează că, deși este cert că acestea au suferit un anumit prejudiciu moral, totuși cuantumul despăgubirilor solicitat de la inculpați este excesiv de mare, concluzie ce rezultă din practica judiciară privind aplicarea legislației referitor la încasarea despăgubirilor morale, cât și din faptul că prejudiciul moral parțial a fost recuperat prin însăși sentința de condamnare a inculpaților. Colegiul apreciază că sumele acordate sunt suficiente și în măsură să atenueze urmările faptelor săvârșite de către inculpați în privința părților vătămate.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel, în partea la care instanța de recurs s-a referit mai sus, corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, în această parte.

Prin urmare, recursurile ordinare în partea ce ține de stabilirea pedepsei inculpaților urmează a fi respinse, ca fiind vădit neîntemeiate.

Pe de altă parte, examinând recursul declarat de către procuror și avocatul A.Fetcu în partea ce-l vizează pe inculpatul Gh.Gorea referitor la recunoașterea vinovăției acestuia și încetarea procesul penal în privința lui în baza art.196 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută la art.106 Cod contravențional, Colegiul penal menționează următoarele.

În speță, se constată că, prin sentința Judecătoriei Ungheni din 24.02.2013, menținută de instanța de apel, procesul penal de învinuire a lui Gh.Gorea în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.196 alin.(1) Cod penal a fost încetat, pe motiv că fapta constituie o contravenție, Gh.Gorea fiind recunoscut vinovat în baza art.106 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe motivul expirării termenului

de prescripție pentru tragere la răspundere contravențională.

Colegiul atestă că, potrivit art.413 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1.

Subsecvent, potrivit art.385 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, în partea descriptivă a sentinței de condamnare urmează a fi descrisă fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

După cum rezultă din actele cauzei, conform rechizitoriului, Gh.Gorea se învinuiește în faptul că „...*La adunarea generală a membrilor CAP „Sincopagro” din 15 ianuarie 2007, Gorea Gheorghii a fost ales în funcție de președinte al cooperativei și tot atunci acestuia i-au fost încredințate pentru păstrare și gestionare un tractor de model T-40, un tractor de model IUMZ-6, două remorci de tractor, un camion de model GAZ-53, un tractor de model DT-75 și un tractor de model T-54, în valoare totală de 71000 lei.*

În toamna anului 2007, Gorea Gheorghii a vândut prin intermediul lui Potlog Mihail cabina tractorului de model T-54 contra sumei de 200 lei, pe care i-a lăsat-o ultimului în contul unei datorii pe care o avea personal față de acesta.

Pe parcursul anilor 2009-2010, atârându-se fără responsabilitate față de păstrarea tehnicii încredințate, a admis pierderea unui tractor de model IUMZ-6 în valoare de 32000 lei, unui tractor de model T-40 în valoare de 10000 lei, unei remorci de la tractorul MTZ-82 în valoare de 12000 lei, unei remorci de la tractorul T-40 în valoare de 7000 lei, unui motor de la tractorul T-54 în valoare de 10000 lei, cauzând astfel CAP „Sincopagro” un prejudiciu total de 71000 lei.

Prin acțiunile sale intenționate Gh.Gorea a cauzat daune materiale în proporții mari proprietarilor prin abuz de încredere, ceea ce constituie o infracțiune prevăzută de art.196 alin.(1) Cod penal”.

Conform sentinței, instanța a constatat că „...*la adunarea generală a membrilor CAP „Sincopagro” din 15 ianuarie 2007, Gorea Gheorghii a fost ales în funcție de președinte al cooperativei și tot atunci acestuia i-au fost încredințate pentru păstrare și gestionare un tractor de model T-40, un tractor de model IUMZ-6, două remorci de tractor, un camion de model GAZ-53, un tractor de model DT-75 și un tractor de model T-54.*

În toamna anului 2007, Gorea Gheorghii a vândut prin intermediu lui Potlog Mihail cabina tractorului de model T-54 contra sumei de 200 lei, pe care i-a lăsat-o ultimului în contul unei datorii personale față de acesta.

Pe parcursul anilor 2009-2010, atârându-se fără responsabilitate față de păstrarea tehnicii încredințate, a admis pierderea unui tractor de model IUMZ-6, unui tractor de model T-40, unei remorci de la tractorul MTZ-82, unei remorci de la tractorul T-40 și a unui motor de la tractorul T-54”.

Prin urmare, instanța, indicând că daunele materiale estimate de acuzare în mărime de 71000 lei nu au fost probate, a concluzionat că acțiunile lui Gh.Gorea nu pot fi încadrate în prevederile art.196 alin.(1) Cod penal, dar în baza art.106 Cod contravențional - *cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere și nu întrunește elementele unei infracțiuni, încetând*

procesul penal, pe motivul expirării termenului de prescripție pentru tragere la răspundere contravențională.

Colegiul penal atestă că, potrivit art.18 Cod contravențional, se consideră de mici proporții valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvârșirii contravenției, nu depășește 25 de unități convenționale (red.2009).

Însă, ajungând la concluzia calificării acțiunilor inculpatului în baza art.106 Cod contravențional, instanța doar a enumerat bunurile materiale sus menționate, fără să stabilească prețul fiecăruia și fără a se expune dacă constituie probă în confirmarea vinovăției inculpatului actul de transmitere-primire din 11.05.2006, potrivit căruia lui Gh.Gorea i-a fost transmis actul de primire-predare a fondurilor fixe transmise lui I.Catană, actul de primire-predare a tractoarelor și remorcilor în care este indicată valoarea acestora, care, în opinia procurorului confirmă vinovăția inculpatului.

Totodată, instanța nu a motivat de ce respinge argumentele inculpatului, referitor la faptul că partea acuzării nu a prezentat probe certe ce ar dovedi primirea de către el a tehnicii agricole, că aceasta era uzată, dezmembrată, fără revizie tehnică și că instanța nu s-a expus asupra probelor pe care el le-a prezentat, care îl dezvinovățesc și neîntemeiat l-a recunoscut vinovat în baza art.106 Cod contravențional, pe când urma a fi achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive atât a infracțiunii imputate, cât și a contravenției menționate.

La fel, instanța a reținut în acțiunile inculpatului un semn calificativ, care nu i-a fost imputat acestuia - *cauzarea de daune materiale prin înșelăciune*, depășind volumul învinuirii.

Colegiul penal constată că, instanța de apel, menținând sentința în această parte, a considerat corecte concluziile primei instanțe în ce privește constatarea faptei, fără a corecta erorile comise de către aceasta și fără a ține cont de prevederile art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel, la examinarea cauzei, nu a dat deplină eficiență prevederilor art.385, 394, 414-415 și 417 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre nemotivată și neargumentată în conformitate cu prevederile legale, fapt ce se echivalează cu erori judiciare.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul îl admite și casează, parțial sau total, hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat de către procuror și avocatul A.Fetcu în numele inculpatului Gh.Gorea, casării parțiale a deciziei contestate în partea menținerii sentinței privind încetarea procesului penal în baza art.196 alin.(1) Cod penal și recunoașterea lui Gh.Gorea vinovat în baza art.106 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în temeiul art.30 Cod contravențional, pe motivul expirării termenului de prescripție și în partea stabilirii pedepsei definitive în baza art.84 Cod penal, cu dispunerea rejudecarea cauzei în această parte în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel are obligația cu strictete să respecte prevederile art.414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile menționate mai sus, să verifice detaliat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate,

minuțios să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, concomitent și asupra celor invocate în recursul părții apărării descrise la *pct.8* al prezentei decizii și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417-418 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) *pct.1*) și 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Levinschi Alexandru în numele părților vătămate Ioxa Ivan și Ioxa Vitalie.

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu și avocatul Fetcu Andrian în numele inculpatului Gorea Gheorghi, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2017, în partea menținerii sentinței privind încetarea procesului penal în baza art.196 alin.(1) Cod penal și recunoașterea lui Gorea Gheorghi vinovat în baza art.106 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în temeiul art.30 Cod contravențional, pe motivul expirării termenului de prescripție și în partea stabilirii pedepsei definitive în baza art.84 Cod penal, și dispune rejudecarea cauzei în această parte în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor judecătorești contestate se mențin.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, în partea dispunerii rejudecării cauzei, în rest, este irevocabilă.

Decizia integrală pronunțată la 20 martie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun